

Uden for det i Udvalgets Betænkning opførte Vædringsforslag var intet saadant fremkommet.

Lovforslagets Indhold, det stillede Vædringsforslag samt Spørgsmaalet om Lovforslagets Obergang til 3dje Behandling fattes under Forhandling under et.

Ordføreren (Rump): Medens der i Udvalget har været Enighed om at anbefale Lovforslaget efter dets foreliggende Indhold til Vedtagelse af Tinget, har der af en Drøftelse, om man ikke skulde give Lovforslaget et Tillæg, resulteret et Modsetningsforhold, som Betænkningen udviser. Hvad her er kommet frem, er ikke andet end Fortsættelsen af, hvad der for 3 Aar siden laa for ved Behandlingen af det da foreliggende Lovforslag om Bonus for Skolelærere og Skolelærerenter af Skolefondene, et Spørgsmaal, som den Gang desværre ikke blev klarert, som Følge af, at den ene Halvdel af dette Ting mente, at man ikke havde Tid til i et Udvalg at tage dette Spørgsmaal under Overvejelse. Loven af 1ste April 1891 udkom derfor med det Indhold, den havde. Nu da Lovforslaget har ligget for om atter at give Skolelærerne Bonus af Skolefondene, har man taget under Overvejelse, om man ikke kunde naa at faa indsat det i Loven, som, hvis man den Gang havde haft Tid dertil, muligvis vilde være blevet Lovens Indhold. Det turde være ubestrideligt, at Skolefondene er meget uheldigt stillede ved hele den Livsforfkring, som paahviler dem. Ganste vist er der sat en Frist for dens Ophør, men det gælder kun for de Skolelærere, som ere blevne ansatte efter Aaret 1892. Der kunde derfor være god Grund til at søge at finde en Udvej, hvorefter Skolefondene kunde træde ud af dette Forhold. At de maa lide Tab ved at have disse svagelige Skolelærere alene at forsørge, turde være noget, som alle i det mindste affet fra enkelte ekstraordinære Sangvinikere, maatte være enige om. Naar man alene har de svagelige, dem, som Livrenteanstalten ikke vilde tage uden mod mere eller mindre forhøjet Præmie, til ordinær Præmie, maa der resultere Understud deraf. Men det forholde sig, som det vil — det lader sig ikke sige, hvor meget det er — men en Ting er sikker, og det er, at Skolefondene ikke ere indrettede paa tillige at være Livsforfkringsanstalter, det er noget, der ikke ligger for dem. Det er aldeles tilfældigt, om det, der har bestemt vedkommende Skoleraad til at tage en Mand til Skolefondskasserer, ogsaa har

været det Hensyn, om han tillige forstaaer en Forvaltning, som vedrører denne Særing af Overlevelsesrenter. Et er jo en stor Livsforfkringsanstalt, som gennem mange smaa Summer tager store Summer ind, og derfor kan sørge for den mest rationelle Maade at frugtbargøre disse smaa Beløb paa, et andet er en Skolefond, der faar forskellige smaa Summer ind, hvor det overhovedet slet ikke lader sig gøre paa rationel Maade at frugtbargøre disse smaa Beløb. Jeg antager, at det har været de fleste Steder som i Hjørring Skoleraadskreds, at man til Dels har frugtbargjort dem og til Dels ikke, nogle Steder mere, andre Steder mindre, nogle Steder har man maasse gjort det, andre Steder slet ikke, og deraf maa i hvert Fald resultere et Tab, noget, der ogsaa noksom fremgaar af Meddelelse, vi have faaet fra de enkelte Skolefondskredse. Der er derfor ingen, der kan betvivle, at det endelige Resultat for dem alle sammen eller saa godt som alle sammen vil blive et Understud. Derfor er det ganske naturligt, at de, der interessere sig for Skolefondene, kunde ønske at bringe Skoleraadene ud af hele dette usunde Forhold, og Udvalget har derfor korresponderet med de paagældende Ministre for derigennem at finde en Udvej. Resultatet deraf er blevet det af et Mindretal stillede Vædringsforslag, om hvilket Mindretallet selv siger, at Udvalgets Flertal egentlig ikke har noget saaglikt at indvende derimod. Nej, i Virkeligheden tror jeg nok at kunne sige, at hele Udvalget med megen Tilfredsstillelse havde set paa, om dette kunde blive Lov. Det er en ganske simpel Maade at ordne Forholdet paa, idet det overlades til Skolefondene uden nogen Udgift for Skolelærerne at sikkre dem for deres tilbagestaaende Liv i Livsforfkringsanstalten, vel at mærke mod ordinær Præmie. Det er denne Tanke, som har været forelagt for Finansministeriet og af dette Statsanstalten for Livsforfkring med det Resultat, som Betænkningen viser, at Livrenteanstaltens Bestyrelse har udtalt sig derimod, idet den siger, at det sikkert vil medføre et endog betydeligt Tab til Skade for Anstalten og dens Interessenter. Jeg kan ikke bestride, at naar de skulle tage dem til ordinær Præmie, vil det, naar man lader ude af Betragtning, hvad der er tjent, medføre en forøget Udgift; de ville lide et Tab i Forhold til den Situation, de have. Dog vilde jeg for mit Vedkommende ikke have fundet det ubilligt, thi paa den ene Side har Livrenteanstalten, takket være den uheldige Bestemmelse i Loven af 1856, tjent gode Penge paa Skolelærerne i den forløbne Tid. Den